

# Column

Anneke Rodenburg

Om de biodiversiteit in een natuur-speelplek te vergroten gebruik je vooral inheemse planten. Daarnaast zijn vormgeving en ontwerp belangrijk. Hoe meer vogels, kleine zoogdieren, insecten, bijen en vlinders, hoe groter de kans op verrassingen die indruk maken op kinderen.

Een speelplek met organische vormen en onverharde kleine kronkelpaadjes is diervriendelijker dan één met verharde paden en rechte vormen waar de wind gemakkelijk vat op heeft. Verder is 'variëteit' het toverwoord: wadi's, heuvels, pergola's, groene daken, klimplanten, ruigtes, bloemweides, dood hout en composthoop. Hoe meer variëteit, hoe meer beestjes. Variëren kan ook met het onderhoud: snoeien en maaien in delen, nooit alles tegelijk en liefst niet te vaak.

In een oude schooltuin met hoge begroeiing en kleine paadjes vonden de kinderen altijd iets bijzonders: kleine kikkertjes, een duizendpoot of een mooi kevertje. Ook stond er een pergola met een hele grote leiroos eroverheen. De kinderen keken vanuit het lokaal op de eerste verdieping zo het 'stekelbos' in. De roos rook heerlijk als hij bloeide. Het gonsde er dan van de hommels en bijtjes die stuifmeel en nectar



(Foto: Maike Nelissen)

## 'Eco-amfitheater'

haalden. Als de jonge mussen uitvlogen leidden de ouders ze naar deze veilige plek. Twee tortelduiven bouwden er hun nest, een weken durende soap met twee opgroeiende duifjes als resultaat. Daarnaast zagen de kinderen allerlei andere vogels van dichtbij. Toen het voedsel in een koude winter schaars werd aten de merels in één keer alle rozenbottels op.

Bijna ieder groen schoolplein krijgt een amfitheater. Zou een 'Eco-amfitheater' een mooi alternatief zijn? Een amfitheater met een egelburcht, muizenholletjes, tunneltjes en kiertjes aan de achterkant. Ertussen ruimte voor inheemse planten. Kinderen vinden het spannend om te helpen met de bouw ervan. Het leidt tot leuke gesprekjes en gebeurtenissen. 'Welk beestje woont nu waar? Wat eet het en hoe krijgt het

kleintjes?' Een jongetje vond een salamander. Hij zette het voorzichtig in één van de holletjes. Een meisje bracht hamstervoer, een ander zocht eikeltjes voor in het muizenhol. En dan is het wachten tot de natuur haar werk doet. Dat gaat soms snel. Zo ontving ik in de eerste herfst na de bouw van een egelburcht een filmpje: een egel sleepte blaadjes zijn nieuwe winterhol in. Een andere keer belde een school mij op. Egelburcht en muizenhol waren net een week klaar. Er zat al drie dagen een kat voor het muizenhol. Sindsdien bouw ik met de kinderen ook een nooduitgang bij het muizenhol!

Anneke Rodenburg is ontwerpster van natuurlijke speelplekken. Aangesloten bij Springzaad en Wilde Weelde. ([www.tuinenvlinder.nl](http://www.tuinenvlinder.nl))